

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyilvántartások felvételének árszabályai szerint a kiadó hivatalánál: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Szerkesztő- s kiadó-hivatal. Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám. Csak bérmentes levelek fogadhatók el. Keziratok vissza nem küldetnek.

A kormány kisebbségben. A mai szavazás föltámasztja bennünk a már már elhaló reményt, hogy a korrupció még nem egészen ura a helyzetnek.

A képviselőház a szerződés elvetését követően a szerződés létezését elutasította, a szerződés létezését elutasította, a szerződés létezését elutasította.

Egyáltalában nem. A részvények fele az állam tulajdonában van s az állam a közgyűlésen oly határozatot provokálhat, mely rá néve a legkedvezőbb, s mely a tiszavidéki vaspályának csak igazgató-tanácsosaira, derészvényesire nem kedvezőlemből a eddigi tervezetnél.

De vajon elérték-e hát céljukat? Meghíusult-e hát a szerződés, mely a tiszavidéki vasutat az államtulajdonába juttatja?

Hogy ez miként árthat az állam hitelének, mint a miniszterelnök állította, igazán elképzelhetetlen. A kérdés csak az, vajon a kormány az állam javát akarja-e tartani szeme előtt a mai szavazás után is.

Az eredmény fogja tehát fölvilágosítani a nemzetet, mi az, a mi a kormányt eljárásában vezérli: az ország, vagy az egyes hívek érdeke-e?

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartva, az állami számvéviszek rendezéséről szóló 375. számú törvényjavaslatot megvitte.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután 10 órakor Prileszky Tádé elnökelettel ülést tartott.

„EGYETÉRTÉS” TÁRSZÁJA.

Párbaj-klubok a régi Írországnak. Most, midőn úgy látszik, nálunk ismét a „lovagiaság” kora köszöntött, de talán alkalomiseri megemlékezni egy német nyelvű művész tiszteletére.

Egyike azoknak nemzeteknek, melyek sok tekintetben kétségbevonhatlan tehetségekre számíthatnak bizonyították azt, az ir nemzet. Nem ugyan a tudomány és művészet vagy az ipar s kereskedelem terén, mert az efféle gentlemanekhez nem való időtöltéssel az ir nemesség nem sokat törődött.

Írországnak már igen régén több mint száz évvel Duranin előtt, ismeret a „küzdés a lélekről”. Ha valaki jelt akarta adni annak, hogy a világon van, a miről talán senkinek fogalma sem volt, ha valaki a valaki, van híres verekedő, ki „Mester of the Roll” volt, vagy a királyi főügyész (Attorney General), mint az előbbinél is híresebb Earl of Clare) egy vagy más per miatt, megvitott volna a felekkel vagy ügyvédekkel.

Ezen állapotok akkor virágoztak legjobban, mikor Írország önálló volt, s külön kormányval, parlamenttel, szóval tisztelettel függetlenséggel s szabadsággal bírt. Körülbelül 18 évig, a míg az úgynevezett „Unio” bekövetkezett. Ki hitte volna el külsőben, hogy Írország szabad, ha szabadsága bizonyítottan nem lett volna szabad az ir nemzet polgárainak tetszésök szerint megfogadni? Mit ér a szabadság, ha nincs jogom másnak fejét ketté hasítani, vagy a magamét ketté hasítani, ha nekem úgy tetszik? Igaz, hogy a fennálló törvény, ezt tiltotta, de ez csak a törvénynek ártott; miéért nem felett meg a nemzeti közvéleménynek?

Lapunk mai számához egy iv melléklet van csatolva.

A nagy Grattan, kinek érzésaira Dublin legszébb terét díszíti, az ir alsóházának vezére (leader), kitűnő, talán korának legkitűnőbb szónoka volt, s így a parlamentben, mint az egész országban nagy tekintéllyel bírt. De dacára annak, egyetlen úlsébe sem jött pisztolyai nélkül zsebében, ha erre felserelvén, akadt oly konok ellenfele, — ki még mindig ellenkezett azt, mit ő keresztálmáni óhajtott, álló helyben kibírtta, vagy mondtott olyat, a miért őt bitták ki. Így egy alkalommal a chanceller of the Exchequerrel valamely fontos kérdésben nem egyezett meg. Grattan, hogy nézetét erősenyesítse, nem riadt vissza attól, hogy a pénzügyi államtitkárt „hátsó mesternek” nevezze. A debatte tovább folyt, de Grattan s ellenfele egyszerre elunták a házból. Senki sem törődött vele, hogy mi ezülből távoztak s midőn huzamos idő múlva az államtitkárt felkötött karral tért vissza a háza, csak azon csodálkozott, hogy egyáltalán visszatért, mert Grattan híres lovó és vívó volt. Pedig kár volt, hogy visszatért, mert a pénzügyminiszter ő exellentissim egy közönséges gazember volt, a ki az angolokkal az unio feletti alkudozások alkalmával úsan megfizette magát azért, hogy hazája érdekeit elhárítja. Hogy mindkettőben még az éles tartama alatt visszajöhettek, annak tulajdonítandó, hogy ez időben egy a városban mint a vidéken az irországi koszmák a párbajokra be voltak rendezve, s vívó s lovó-eszközök készen állottak a vendégek rendelkezésére. Ha két előkelőbb ember bejött, rendezen így szót a pénzéhez: „Hozzon két kardot (vagy pisztolyt) — s egy ebédet” — miután fél lehetett tenni, hogy egyiknek a kettő közül nem lesz kedve vagy szüksége étel s italra. Többnyire csak egy kis hely kellett, mert egy-vere mind a két félnek volt. Fialat párbajuk kezdetén levő gentlemannek, esetleg nem rendelkezvén elég pénzzel arra, hogy becsületbeli ügyeket a vendéglóban végezze, kik házmesterrel ismerték akarták tenni nevetet s így népszerűvé levőn, talán tekintélyesebb hátskört szerzeni, az utczán kezdettek párbajt. Ilyenkor háraik s a nézők kört akítottak körülötöl, mely a körülmények s az egynek szerint ki-geles-naggyobb volt. Egy néző, ki a jeles George Robert Fitzgerald több párbajánál volt jelen, kö-

Az országsházból. — máj. 28. A képviselőház mai tárgyalásában a szavazás különös érdekességét köztartotta. A kérdés előzményei már fokozták az érdeklődést. A tiszai vasútszerződés azon pontja ellen, mely az igazgatótanácsosoknak a negyedfélszáz ezer forint kiadását biztosítja, míg kezdetben nagy volt az ellenzés a kormánypart körében. György Endre a közlekedési bizottságban, Hegedűs Sándor a pénzügyi bizottságban, Prileszky Tádé a kormányparti értekezletben egész tüzzel-hévell támadták meg, holott ezen urak kormányhűségére minden kétségen felül áll. A kormányparti értekezlet pillanatokig úgy tűntek fel, mintha a kormánypart kérdést mielőtt végleg szét akarva válni. Tiszai Kálmán minden erejét s Szapáry Gyula gróf minden agyeregét felhasználta, hogy a kormányhűsége megvédje magát a közönség mára Eötvös Károly és Szilágyi Dezső beszédeit várt. Azért a karzatok meglehetősen telve voltak a rekkendő hósg daczára is.

Eötvös K. beszéde mely benyomást gyakorolt a kormánypartra is. Gróf Szapáry pénzügyminiszter hevílt arezeal s idegesen hallgató az éles bírálatot. Tiszai Kálmán a beszéd alatt nem volt a teremben, hanem a miniszteri szobában időzött. A beszéd végén jött arezeal futott be egy híve: „kegyelmes uram, jöj be rögtön, mert Eötvös roppant hatással beszél.” „Csak hadd beszéljen” volt válasza s tovább támaszkodott a szegedi dolgokról. Gróf Szapáry, Ernuszt Kelemet. Wenckheim Frigyes bárót s több pártot kivül személyesen

veteközleg nyilatkozik e látványról: „Az ellenfelek egyháza rontottak, mint két bősztű kakas. Körülötök vagy száz személy csoportosult, kik érdekeltek követték a harez hullámzását, akadt köztök egy félszáz nypársgróf, kiskereskedő vagy lyesmi, a ki váltig ránkundokott a jószágos isten nevében, hogy visszavázták el a közdöket. „Nem szükség” felelé rá a nézők egyike, őreg gesz gentleman, „csak hadd végezzék, őg kedvök szerint dolgozzak. Egyik közülök valószínűleg elcsik, s a másikat majd vagy ezért felakasztják, vagy más párbajban ölik meg s így a társadalom mindenesetre megszabadul két erkölcsi fekélytől.” Az öreg ur nagy elégedettségére azonban a két hajrivó közül egyik csak orrát — mi különben legkiválóbb tulajdona volt — a másik lecseszkartu kabátjának egy szárnyát veszítette el, a kárnak „nagy botrányokására”, mely többet várt.

Mint ezekből látható, a párbaj már annyira kifejűdött volt Írországnak, hogy sokan szükségessé látták szervezkedni s így a párbaj úzsére rendszeres társulatok alakultak. Létrejött egy „duelling klub” s több ugyanily czélú klub, a XVII. században Angliában divatozott oly klubok mintájára. Jean Harley ezen angol párbaj klubok egyike volt, aki azt mondta, hogy elnöké csak oly valaki volt választható, ki már legalább hat embert párbajban megölt; azokat nem számítva, kiket örökös munkakötelettelé telt. Oldalak a klub nagy termében, melynek falait kardok pisztolyok s egyéb fegyverdiszintmények halmozta borította, a zöld szatál körül az ált jobbról, ki utána legközelebb sikeres lovást vagy vágást hozott fel elsőlegének indokolásait, s így sorban a többiek, meg legalul foglalt helyet az, kinek a szerzése eddig oly kevésbé kedvezett, hogy csak egy emberélet kioltásával diadalmozhatott. Ezt ép úgy lenézték, mint a német egyetemi városokban az olyan „Burschenschaft” lenézek társai, kinek arca nines egy összevagdosa mint egy föjtája narancs. A duellingklubok esakhamar felvirágoztak. A törvényes tiltomás senki sem törődött. — De 1679-ben II. Károly a parlamenttel veszekedvén, királyi szeszélyeinek egy borús pillanatában egy rendeletet bocsátott ki, melyben a párbajt ugyan be nem tiltotta, hanem a régi törvény

Romacher A. III. kávéháza

Az „Egyetértés” melléklete.

— 147-ik számához. —

ORSZÁGGYÜLES.

I.

A kormány a képviselőházban ma vereséget szenvedett, nemcsak a vitában, a mi nem oly ritka dolog, hanem a szavazásnál. A tisza-vidéki vasut megvásárlásáról szóló törvényjavaslat volt a mai ülés napirendjén. A megvásárlandó vasut igazgatóság, melynek tagjai közt ott van Tisza László, Moricz Pál, Nagy György stb., a szerződés 5. pontja szerint még 10 esztendeig fennállt volna ez idő alatt a nevezett urak 352.000 frtnyi „nemzeti jutalom”-ban részesültek volna semmiért. Ezen azonban maga a kormánypart is megbotránkozott s Hegedüs Sándor közvevitő indítványt nyújtott be, hogy a miniszterelnök nevezett intimusai egyszerűen megvásárolták a 100.000 frtnyi „nemzeti jutalmat” kapjanak. A kormány látva pártja hangulatát hozzájárult Hegedüs módosítványához, de a képviselőház mai többsége a 100.000 frtnyi sápot is sokalottnak és egész hirhirdet pontot a szerződésből kihagyta. Hegedüs indítványát 25 szótöbbséggel hűtötták meg az ellenzék. A kormánypartól az ellenzékkel szavaztak a többi közt: György Endre, Wahrman Mór és Péchy Manó gróf.

A famoszus szakasz megbuktatásában kiváló része van a függetlenségi párt mai szónokainak, s közöttük első sorban és töképpen Eötvös Károlynak, ki ma ismét nagy hatású, kitűnően sikerült szép beszédét mondott, melyért az egész ellenzék élénken megjelözte s megtapsolta.

II.

A képviselőház ülése május 28-án.

Elnökök: Szontagh Pál (nagyrádi). Jegyzők: Antal Gyula, Boross Géza, Medynszky Árpád br. A kormány részéről jelen vannak: Tisza Kálmán, Szapary Gyula gr., Pauller Tiivador, Trafort Agoston, Ordódy Pál, Szende Béla, Kemény Ádám br., Bedekovics Kálmán.

Elnök az ülést megnyitva a jegyzőkönyv hitelesítése után bemutatja a hajdúmezei közönségek feltevéseit, melyben az adó és illetékek kezelése körül tapasztalt hiányok és visszafizetések orvoslását kéri; György Endre közönségnek feliratát, melyben a köznevelési és közeledési minisztérium f. évi 20177. számú leiratával szemben, az 1874. évi XI. tezik megválasztott kéri; a szentesi segélygyűlének, mint szövetkezetnek kérését, melyben az 1875. XXII. törvények 2-ik §-át és ugyanazon évi XXIV. t. c. 4. §. 10-ik pontjában foglalt rendelkezések megválasztott kéri.

Minden kérvényt a kérvényi bizottsághoz utasították.

Bemutatta továbbá Ordódy Pál, Komárom- megye. Urdvari kerületi képviselőjének megbízó levélét. Kiadott az állandó igazoló bizottságnak.

Kazy János a gazdasági bizottság előadója: bemutatja a gazdasági bizottság Okolicsányi Antal képviselőházi levélárát 200 forint szemes pótlék iránti kérvénye tárgyában hozott javaslatát.

Szlávy Olivér bemutatja a mentelmi bizottság jelentését Gyurgyik Gyula mentelmi ügyében. Ki fognak nyomtatni s annak idején napirendre tűzteni.

Következett a napirend: a tisza-vidéki vasutnak az állam által megvásárolt szövegét törvényjavaslat részletes tárgyalásának folytatása.

Bödögh Albert kijelenti, hogy a különféle-ményhez járul, mert a szerződésnek 5-ik pontját nem tartja összegezhetőnek a politikai morál-, hogy hadvezéreknek szótak nemzeti jutalmakat adni, de hogy ily jutalmak adásának oly egyneknek, kik különben is megtehették, s kikre nézve eddigi működésük különben is fönyesen jutalmazott melléklaplatosságot, azt nem tartja helyesnek, főleg, midőn a közvélemény figyelembe veszi azt is, hogy az igazgatótanács tagjai között a minisztereknek közel rokonai vannak. (Helyeslés a szélsó balon).

Eötvös Károly: Azon kezdi beszédét, a melyen Bödögh Albert: az a tárgyatvalat általában ságban ő is elfogadja, s a tény, hogy a tisza- vasut államvá alakították, az állam részére az illet társulattól megvéteik, a tény magát — eltekintve egyéb mellékek járulékait — ő is helyesli, helyesli azonban...

Olympia kisasszony.

BOUVIER ELEK REGÉNYE. 70
NEGYEDIK RÉSZ.
Igazságsgazdálkodás.
III.
(Folytatás).

Midőn a terebom voltak, Olympia kiáltá: „Hajjon magunkra” és bearkozott kedvesével; most inkább lerántotta, mint levetette kalapját és kényen és Henrikhez fordult, ki egészen elhült a fogadtatásán, melyre nem volt elkészítve és zavartan körtekintett; a nő meglelte, és ismételt: — Te vagy, te vagy, Henrikem, hát látalak valahára! Te el sem fogod hinni, a mit most mondani fogok.

A nő mosolygó arczal mindkét kezét nyújtá, tekintete vidám volt, merőn a fiatal ember szemé közé nézett, és így folytatta: — Te el nem fogod hinni, hogy épen most gondolatlan réád, és e pillanatban elakartam indulni felkérésedre.

— Igazán? veté oda Henrik villogó szemekkel.

— Ugy van; igen is úgy van, veté oda a nő. Ezzel karjaiba szoritá és fejét vállára, hajta. A nő először hangon beszélt és Henrik meghatóttan lecsüggeszté fejét és egy szó sem jutott eszébe, hogy mit feleljen; a nő ömledéve így szölt: — Oh! Henrik tehát igaz? Te boldogtalan voltál és nem volt semmied. Oh! szegény Henrikem, egy egész élet menjely nélkül voltál és napokat fölötte éhezre. Igaz-e ez?

— Most sirt mert Henrik nem felelt.

— Tehát igaz. Eszerint kedves öregem míg én gyulöltelek és vádoltalak, te szenvedtél. Miért nem látogattál meg? Miért nem jöttél el; hisz te azt ígérted, hogy úgy fogjuk egymást szeretni, mint hajdan. Miért csakotkálál máis nőhöz, ki nem szeretett oly hön, mint én szerlek?

Henrik karjaiba szoritá Olympiát, most valószággal sirt, szenvedélyesen megöskölte, és kérő hangon így szölt: —

— Oh! Lolin, Lolin, én nyomorult ember vagyok, bocssá meg. Ne beszéj mind erről, bocssá meg.

Olympia fejét vállára hajta, arczát arczához dörzsolte, szeliden, kiengesztelve tekintet réd, ezután ajkával a szerencsétlen ajkait érinté és kérésére e két szóval felelt: — En szeretlek.

Néhány pillanattal a legbensőbb és legszűkebb huzalok váltották; ezután Olympia kijelenté a szép Henriknek, hogy ezental nála kell maradnia.

Este együtt fogtak ebédelni; Costolade a szerelem után, rögtön ügyre gondolt, és így szölt: — Most Costin gyermekéről kell beszélnünk; itt pénzt szerezhetünk.

— Hisz ezért jöttem, szölt egygüvülen Henrik.

— Oh! veté oda Costolade.

De a fiatal ember újra meglelte és így szölt: — Lássuk csak Lolin, csak nem fogsz nehezteni; én mindenek előtt megakartalak látogatni, barátom; de meg voltam győződve, hogy ezen így is szöba fog jóni.

Costolade homlokán ugyan felhőt tornyosultak, de Henrik csókjaitól elvonultak.

A szegény leány egygüvülen és hiszékenyen minden szót elhitt, mit szerelme tárgya mondott. Ő a nyomor a nő érzékenységgel tekinté. Ezantán sietve kibontakozott a szép Henrik karjaiból, és parancsolat adott a szolgálónak, hogy terítsen két szemelyre szöbjában. Midőn visszajött ismét átengedte magát kedvese huzalainak, és így szölt: —

Te épen azon pillanatban jöttél, midőn az ebédhez akartam ülni. Mi együtt fogunk ebédelni.

Hogyan! hisz kalap volt a fejedem, és el akartál menni.

Costolade nagyon elpirult; de minden zavar nélkül így felelt: —

— Ah! Igen hisz már említettem neked. Én épen fel akartalak keresni, hogy visszajöj velem elfoglaljal helyedet az asztalnál.

És midőn e szavakat kiejtö, ujra karjaiba borult.

— Valóban? Oh! mily jó vagy te Lolin.

— Szeretlek! ismétöl a hölgy, és ajkával lezárták ajkukat.

Oh! siettek zárt ajkóknál az asztalnál egygüvülen, és midőn a szolgáló jelenteni jött, hogy tudalva van, mint az eszevesztettek rohantak be.

Olympia betette az ajtókat és az asztalhoz foglalt helyet. Igen ök mindketten eszevesztettek voltak, eszevesztettek a szerelmétől. — És ezen ebédnél több volt a csók mint a falat.

Ök ismerték egymást, felhőghatták egymás értékét, az az megvetették egymást; azonban még is szerették egymást. — Mitűnt mindvégig elég szerelművá lehetett magának annyiival, ugyanakkal, hogy szerelmük beülésen alapszik. Ha oly közel vagunk egymáshoz, ha sokat nevetünk és folytonosan mozgunk, ruhadereknél könyven megszökül, és Lolin egészen felszökkenül akart lenni. Most kirágottabb öltözében volt, mintha valami estélyre menne.

A csavargó Henrik föllötölét már rég egy székre vetette és most ingujkában ülí kedvese mellett. Mindketten úgy adag érzékeséggel voltak megáldva, tartózkodás nélkül szerették egymást és mindent elmondottak a mi ajkajukra jött. És ez a legüzesebb szavakból állott.

Egy pohárból ittak! mindentől a módok kidöndölk, hogy ajksik érimkehettek; ez szerelműk, fiatalabbnak és szeretőbbnek tallák egymást. Megültek egymást, ezantán szövtáltak, hogy hosszasan egymásra tekintsenek és tekintetük teljesen megültek a régi dal utolsó verszakánál: — Nem, te nem lenni ily szép. Ha minden nap láthatnánk.

A fiatalok siettek bevégzeni az ebédet, hogy szöbjükbe vonulhassanak.

Henrik már állott, és magával akarta vonni Lolin, ki engódnai látszott, midőn a esengetnyi megöcsöndült.

Olympia könyvéden megázakodott; megállott és így szölt: —

— Ki jöhet ily órában? figyél csak!

— Hisz te azt mondtad szolgálónak, hogy senkinek sem vagy hon.

Olympia nem felelt; előrehajta fejét, hogy halgatódzék és a legkülönösebb az volt, hogy valaki e dőszöbában nagy zajt ütött.

— De ki lehet itt? veté oda a fiatal asszony meglepetve.

— Ah! szölt Henrik a szöba felé vonva, szolgálód majd elutasítja.

Olympia elronszoltatta magát, de a küszöbön mindketten megállottak, meit nagy zajt és e szavakat hallották: —

— Öt van, látni akarom.

Ezantán erősen dörmökölt a bezárt ajtón. Henrik védelmi állásba helyezkedett, és így szölt: — De mit jelentesen ez?

Az ajtó kinyílt egy férfi jelent meg és Masset Henrik felkelt.

— Ez ő! ez ő!

Henrik el volt készölve a tolakodó fogadására, ki a szolgáló ellenszegülése dacára egy zárt ajtón bemert törti. Henrik tulajdonképen azt hitte, hogy Costolade újabb ismeretségekké költött, és hogy az ill. ki most oly feszeltlenül be akar törti az új imadó, és mitűnt az alkalom épen kinálkozott, hogy lerázhattá nyakáról, szinte örülte ezen eseten. Ugy látszik Costolade mit sem értett a történetköb; nagy zavarában látszott lenni; de a szép Henrik meg volt győződve, hogy az egész csak színjáték, midőn Olympia dühösen felkiáltott: —

— De ki mer málan ily zajt ütöni?

— Teremtettél! ez a te imadó, veté oda Henrik vállat vonva, de annál rozabb réd nézve, majd rendbe szedem.

— Te örült vagy én senkit nem ismerek.

— Igen, én már ismerlek, de nem tesz semmit. Ö nem jól tette, hogy ma eljött, Lolin. Épen jökor jön, hogy megkapja a magát, még számjúságért is, mint Racot mondja.

Ezen pillanatban des Etangs gróf talpával betaszította az ajtó, lerántotta a zárt, az ajtó előtt fel-alá járt és kiáltá: —

— Engem mégis elfogadnak uram. Nekem szölösöm van önnel Masset de Chainville ur.

Henrik, ki megakart rohanni, most hátrált, és remegve, elérmelülé falig függönyök mögé bujt. Costolade szinte előre rohant, hogy méltóan fogadja az alkalmatlan látogatót, ki annyira zavarta. Ö szintén

mondta, hogy úgy szölván abszolúte semmi teendő nincs. — mondom, hogy ezért a munkáért mi százezeret fizessünk, ki engedelm, hogy azok az urak, a kik ilyenre vállalkoznának, mégis igen drágás urak volnának. (Igaz! Ugy van! a szélsó baloldal).

Ismétlem, Hegedüs Sándor t. képviselő ur rettenetes aggodalmakkal állt itt elő, s aggodalmait közölné az urak felé; hátha elődöztetik ezek 5. §. elejtésével az egész megválat; hátha újabb közzétes tartatvan, ez a hűdöztöt jelenten ki, és akkor bekövetkezvén a liquidationális teendő, a melyek tudvalevőleg hosszabb ideig tartván annyi közvagyon emésztenek fel, és nem tudom, meg mi minden következik fel végre azt modnja — és ez sajátságos a t. barátomtól — hogy hátha kártérítési igényeket támasznak az igazgatótanács tagjai és sokat kérnek. Már azt, hogy kártérítési igény nyel lépjenek fel Moricz Pál, Tisza László és Nagy György t. barátaink a Tisza Kálmán kabinetje ellen, már becsanatot kérek, ezt sem én sem t. barátom, sem más nem hiszi el. (Élnék derültségre.) És min alapúna tehát ezen kártérítési kereset? Meg vagyk győződve, hogy abban a kereskedelmi törvényben az én t. barátom Hegedüs Sándor semmitfele buvár segélyével sem leg taláni paragrafust, pedig van vagy félzet, a mely hasonló esetben, midőn nem elmozdítottól van szó, kártérítési igény megállapításra kötelezzen a bírakat. (Ugy van! a bal- és szélsó baloldal.) De hát ugyan kérem, mi itt a kár? Az-e, hogy 210 frton részvényt az állam képviselői megvették? Hiszen ezantán azt a részvényt nem akadt egy igazgatóság elfogadta; hiszen ott meg kevés az az ár; hiszen az igazgató tanácsok szavaztak meg maguk a rendes cursuson felül 42.000 dbnál, mint egy 35 frtkos magasabb árt. Hát ez a kár, ez a másfél millió frt nyereség, a mi tisztességes üzlet utján, — ezt legkevésbé sem fogom kétségbe vonni, — éretet el? De hogy 30-35 frtkot nyertek minden részvényen, — ehismérem, az az áll is nyert, hogy erre alapítsuk kártérítési igényeket, ismétlem, erre nem fog taláni t. barátom bírót Magyarországon, ki az ily kártérítési igényt még csak komolyan számba is vegye (Ugy van! a bal- és szélsó baloldal).

Van e dolgoknak, — ismétlem egy régebbe mondott szavamat, — van e kérdésnek egy igen komoly, és az ezen az uton tovább halad a kabinet, igen szomorú oldala: ez onnan a kérdésnek a politikai mordis oldala. Hátha utasítja vissza a miniszterelnök ur az általa subjektívak mondott idokkökből származó észrevételeket, hibán jellemzi, a felszólalásokat inszinuációknak, ténny az, hogy azon igazgatótanácsban és felügyelő bizottságban, a melynek javadamásáról itt szó van abban a miniszterelnök urban, a pénzügyminiszter urnak és a volt közlekedési miniszter urnak igen közeli rokonai vannak. (Ugy van! a bal- és szélsó baloldal).

Hibán jellemzi a felszólalásokat inszinuációknak a miniszterelnök ur, ténny az, hogy azon igazgató tanácsban a miniszterelnöknek néhány előkelő tisztviselője ott ül (Ugy van! a szélsó baloldal), és ott ül még néhány tagja a házban, kik a kormányt támogatják. (Ugy van! a szélsó baloldal). Ez ténny, ezt semmiféle hivatkosz a kereskedelmi törvényre és semmiféle másmenti jellemzése dolognak ki nem törlő, ez kétségtelenbontatlan tény (Ugy van! a bal és szélsó baloldal).

És a mikor ez tény, akkor én inkább azt vártam volna a kabinet tagjaitól, hogy ma formális alapja volna az igazgatótanács és a felügyelő-bizottság tagjai követelésnek, ha azok igény a fennálló poszti törvények alapján nemileg jogosultnak állapíthatnának meg, azt vártam volna, hogy a miniszterelnök tagjai ezen tekintetnél fogva visszatájszák. (Ugy van! a bal és szélsó baloldal.) De nem, hanem pedig, hogy midőn így áll a dolog, ök magok jöjjenek azgal az ország, a világ elé (Ugy van! a bal és szélsó balon.) Gondolják meg a t. miniszter ur, hogy ez ország területén ezreke menő közisztviselő, ki minden napját igen nehéz munkában a közügyek körül szolgálhatón tölöi el nagyon szerény, sokszor nagyon nyomorult fizetés mellett. Gondolja meg a t. pénzügyminiszter ur, hogy az ő adóközzelő személyzetben ezerek és ezerek vannak. Kik nyomorult 5-6 száz forint évi fizetésért egész éven át nagyon nehéz munkát teljesítenek. A t. pénzügyminiszter tudja azt, hogy napoként az év minden szakában száz száma jönnek a reklamációk, melyekben kimutatják, hogy egyik és másik tisztviselő gyereket rosdokt össze az anyagi bajok sulya alatt és gyermekeik és felesége hogyan nélkülöznek, mert a családó egész napi munkában emészten fel erejét, családját fontantian nem képes. És ezek ily levén, a miniszterium anyagi javakkal bírógényeknek, vagyonos emberek minden munka, minden szöglálat nélkül százezeret akar kidöni az ablakon (Élnék felkeltés: Igaz! Igaz! a szélsó balon). Hogyan talá a t. miniszter ur összhangot Magyarországot közlekedne ezen egyik irányban, szemben ana másik irányban? (Ugy van! a szélsó balon.) Hogyan le-

mondta, hogy úgy szölván abszolúte semmi teendő nincs. — mondom, hogy ezért a munkáért mi százezeret fizessünk, ki engedelm, hogy azok az urak, a kik ilyenre vállalkoznának, mégis igen drágás urak volnának. (Igaz! Ugy van! a szélsó baloldal).

Ismétlem, Hegedüs Sándor t. képviselő ur rettenetes aggodalmakkal állt itt elő, s aggodalmait közölné az urak felé; hátha elődöztetik ezek 5. §. elejtésével az egész megválat; hátha újabb közzétes tartatvan, ez a hűdöztöt jelenten ki, és akkor bekövetkezvén a liquidationális teendő, a melyek tudvalevőleg hosszabb ideig tartván annyi közvagyon emésztenek fel, és nem tudom, meg mi minden következik fel végre azt modnja — és ez sajátságos a t. barátomtól — hogy hátha kártérítési igényeket támasznak az igazgatótanács tagjai és sokat kérnek. Már azt, hogy kártérítési igény nyel lépjenek fel Moricz Pál, Tisza László és Nagy György t. barátaink a Tisza Kálmán kabinetje ellen, már becsanatot kérek, ezt sem én sem t. barátom, sem más nem hiszi el. (Élnék derültségre.) És min alapúna tehát ezen kártérítési kereset? Meg vagyk győződve, hogy abban a kereskedelmi törvényben az én t. barátom Hegedüs Sándor semmitfele buvár segélyével sem leg taláni paragrafust, pedig van vagy félzet, a mely hasonló esetben, midőn nem elmozdítottól van szó, kártérítési igény megállapításra kötelezzen a bírakat. (Ugy van! a bal- és szélsó baloldal.) De hát ugyan kérem, mi itt a kár? Az-e, hogy 210 frton részvényt az állam képviselői megvették? Hiszen ezantán azt a részvényt nem akadt egy igazgatóság elfogadta; hiszen ott meg kevés az az ár; hiszen az igazgató tanácsok szavaztak meg maguk a rendes cursuson felül 42.000 dbnál, mint egy 35 frtkos magasabb árt. Hát ez a kár, ez a másfél millió frt nyereség, a mi tisztességes üzlet utján, — ezt legkevésbé sem fogom kétségbe vonni, — éretet el? De hogy 30-35 frtkot nyertek minden részvényen, — ehismérem, az az áll is nyert, hogy erre alapítsuk kártérítési igényeket, ismétlem, erre nem fog taláni t. barátom bírót Magyarországon, ki az ily kártérítési igényt még csak komolyan számba is vegye (Ugy van! a bal- és szélsó baloldal).

